

Čís. 16443.

Je dôležitým dôvodom pre predčasné prepustenie zamestnanca podľa bodu 1 § 34 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n., že oznámil zamestnávateľa pre zatajovanie kolkových poplatkov.

(Rozh. z 21. októbra 1937, Rv III 307/37.)

Žalobník predniesol, že bol od 16. marca 1935 zamestnaný u žalovanej strany ako súkromný úradník; dňa 16. januára 1936 mu žalovaná strana dala výpoveď k 31. marcu 1936, dňa 27. januára 1936 však túto výpoveď odvolala a pracovný pomer žalobníka bezdôvodne zrušila s okamžitým účinkom. Žalobou domáhal sa toho, aby žalovaná strana zaviazaná bola zaplatiť mu jeho požitky na zbytok výpovednej lehoty, t. j. do 31. marca 1936. Žalovaná strana bránila sa tým, že mala dôležitý dôvod k predčasnému zrušeniu pracovného pomeru žalobníka, lebo ju oznámil pre zatajovanie kolkových poplatkov.

Súd prvej stolice žalobníkovi požitky prisúdil, o d v o l a c í s ú d jeho rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

N a j v y š š í s ú d dovolaciu žiadosť žalobníka zamietol.

D ô v o d y:

Podľa svedeckej výpovedi Václava K. bol žalobník žalovanou stranou prepustený s okamžitým účinkom preto, že podľa vlastného dooznania »prostredníctvom iného oznámil firmu u četníckej stanice pre zatajovanie kolkových poplatkov finančným úradom«. Podľa tohoto svedka majiteľ žalovanej firmy naliehal na žalobníka, aby sa priznal k tomuto konaniu, pri čom apeloval na jeho statočnosť (»hovoril žalobníkovi, že nech je skutočne statočným a nech sa prizná«). Z výpovedi tohoto svedka nejde však najavo, že by majiteľ žalovanej firmy »vylákal bol býval« spomenuté priznanie sa žalobníka tým, že mu sľuboval zrušiť danú mu výpoveď na prípad, že sa žalobník k spomenutému oznámeniu prizná. Brojenie proti vierohodnosti tohoto svedka — s poukazom na jeho zaujatosť v dôsledku zamestnaneckého pomeru k žalovanej strane — vymyká sa z prípustného rámca dovolacej žiadosti (§§ 270 a 534 Osp.).

Pri tomto stave veci na základe priznania sa žalobníka k hore spomenutému činu bez porušenia práva bol pracovný pomer žalobníka rozviazaný žalovanou stranou s okamžitým účinkom z dôvodu uvedeného v poslednej vete bodu 1 § 34 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. Toto konanie žalobníka ako zamestnanca bolo objektívne spôsobilé k tomu, aby ho zbavilo dôvery zamestnávateľovej. Žalobník musel si byť aj subjektívne vedomý toho, že spomenutým svojím činom zbavuje sa dôvery zamestnávateľovej. Okolnosť, či vznikla z tohoto konania žalobníka žalovanej strane ujma, je s hľadiska rozhodnutia o opodstatnenosti zrušenia pracovného pomeru s okamžitým účinkom, bez významu, lebo zákon nečiní dôvodom zrušenia pracovného pomeru a okamžitým účinkom škodu, vzniklú zamestnávateľovi, lež len konanie zamestnanca, pre ktoré tento javí sa byť nehodným zamestnávateľovej dôvery.

Musela sa preto dovolacia žiadosť minúť úspechom.